

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Bella esse Inferni simulachra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quodlibet membrum communitatis se se debet pro tota communitate exponere. Si secus facit, & propter priuata incommoda horret damnatque bellum, non est virtutis, sed cuiusdam potius timiditatis, pugnantis cum fortitudine, ad quam spectat, spretis

vita ac fortunarum periculis, actiones arduas, ob bonum maius

S. Augustin. excellentiusque non fugere, neque detrectare. *Quid enim, ait, lib. 12. contr. Faustū, cuius verba referruntur etiam à Gratiano 23. q. 1. Can. Quid culpa- tur?* S. Augustinus, culpatur in bello? an quia moriuntur quandoque morituri, ut dominantur in pace victuri? Hoc reprehendere timidorum, dubitamus brachium nudare, & venam præbere à chirurgo inciduntam; neque alia nostra priuata incommoda aestimare debemus, si Reip. ægrotanti est succurrendum. Sed nostra magis sentimus, quām communia mala? Malus ille est sensus, & qui nos ad grauiora mala trahit. In quæ ne incurramus, hæc ipsa malas admonent. Sicut & amor Reipublicæ nos docet, propter amorem Numinis & beatitudinis, (qui est vtiq; pluris faciens,

Math. 16. 16. quām quævis Respublica, quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, anime vero sua detrimentum patiatur? aut quādabit homo commutationem pro anima sua?) & bella, & quævis alia à Deo venientia mala longè libentiū promptiusque esse toleranda.

VI.

Iob. 10. 22.

Psal. 10. 7.

Tertia causa est, quām modò attigi, ut per miserias belli discamus horrere miserias æternas Inferorum, quem locum Iob vocat *Terram miseriae & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiterminus horror inhabitat.* Nulla igitur belli mala sunt cum Inferorum malis comparanda. Ibi rixæ, ibi verbera, ibi captivitates, ibi clamores & eiulationes, ibi vincula & catenæ, ibi inædia, & tormenta non bellica, sed Acherontica, ibi compedium omnium malorum. In illa ne cæci ruamus, ut ilissimum nobis est, in hac vita experimentum capere aliquod ærumnarum; & pralibare calicem damnandorum, cuius vel minima gutta est, quidquid in hac vita amarum est: quia in altera vita pluerunt super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, parsæsis eorum. Cauere docet poenas, qui periculum facere finit alterm, num palato illius sapiant. Mortem adhuc nullam videbat Adam, & peccauit: minas mortis audiuit, si positam sibi legem transgrederetur, & transgressus est. *Fortasse non peccasset,*

§ viii

Si vidisset alium ante se morientem. Contempsit itaque, cuius nullum habuit prægustum. Nobis per bellicas ærumnas, per stationes, per tot cædes Deus Infernum depingit & ante oculos ponit, ut doceat detestari, quod sinit experiri. Itaq; paternè nobiscum agit, dum minora ista mala ostendit, ut declinemus aeterna mala, illorum comparatione formidata.

Quarta causa est, quia, postquam per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt, necesse est, varias dari vias, per quas mors homines abducatur, ut mundum vacuet, & locum det successoribus, ut ita tandem impleatur numerus saluandorum. Neque enim sufficit, quosdam hinc decidere è vita, ob naturalium virium defectum. Cum enim haec plerumque sint ita firmæ, ut multis annis possint durare, augeretur in immensum numerum hominum multitudo, nisi extra ordinem aliqui è terra tollerentur. Multi coniuges, singulis annis, tamquam autumnales arbores, fructum ferunt: ac ne deficiat humanum genus, quædam matres pariunt gemellos; & inuenta est nuper in hac vrbe, quæ tergeminos, vna vice, dedit. Iam hi vbi maturescunt, dant & ipsi censem suum. Sic crevit ab una stirpe numerus innumerus,

VII.

Rom. 5. 12.

Virgil. lib. 3.

Æneid.

Gen. 5. 3.

Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.
Vixit Adam centum triginta annis: & genuit ad imaginem & simili- tudenem suam, vocauitque nomen eius Seth. Et facti sunt dies Adami, postquam genuit Seth, octingenti anni; genuitque filios & filias. Et factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mors eius est. Si ergo singulis annis singulos liberos, vel certè liberos liberorum suscepit, quot necesse est, eum nepotes vidisse? Idem cogitari potest de Seth, cuius facti sunt omnes dies nongentorum duodecim annorum: idem de Enos, cuius facti sunt omnes dies nongentis quinque anni: idem de Cainan, cuius facti sunt omnes dies nongentis decem anni: idem de Jared, cuius facti sunt omnes dies nongenti sexa. Ibid. v. 20. Ibid. v. 14. Ibid. v. 27. Ibid. v. 29. Quantam ab his necesse est prolixi multitudinem descendisse? Neque refert, vitam homi-

Gen. 5. 8.

Ibid. v. 15.

Ibid. v. 14.

Ibid. v. 20.

Ibid. v. 27.

Ibid. v. 29.

Ooooo

num